

Рік видання X

№ 27 (1039)

ВІВТОРОК

4 БЕРЕЗНЯ 1969 р.

Ціна 2 коп.

КОЛОС

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

НА ВИБОРНИ

Того вечора в залі агітпункту виборчої ділянки № 51 всі місця були зайняті. Перед студентами і мешканцями цього району виступив депутат обласної Ради депутатів трудящих Ф. Г. Овчаренко. Федір Гнатюк розповів виборцям про зміни, які сталися за останні роки на нашій Кіровоградщині. Довідавшися цікаві цифри і факти щодо промислового і культурного росту області.

Від студентської молоді виступили заступник секретаря комсомольської організації інституту Володимир Стонін та студентка Тамара Гетьманець.

С. БОНФЕЛЬД, викладач.

м. Кіровоград.

ДЛЯ ВЕСЕЛИХ НОВОСІЛІВ

Нещодавно мешканці Сухого Ташлика виповнили світле приміщення Будинку культури. Під урочисті звуки оркестру голова Сільської Ради В. Г. Крохмальний переріз червону стрічку. Після урочистої частини сільські аматори показали нікаву програму великого концерту.

Новий Будинок культури має зал для глядачів на 400 місць, лекційний зал на 100 місць, кімнату відпочинку і кімнати для рекреації.

М. СОЛЮДЧЕНКО, працівник райгазети. с. Вільшанка.

КОНКУРС ЮНИХ МИТЦІВ

У нас проведено конкурс, приурочений 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. Юні митці школи активно включилися в його роботу. Щодня до приїзду комісії надходять нові малюнки на ленінську тематику.

Скоро в приміщенні кінотеатру «Мир» відкриється виставка робіт наших учнів. На ній будуть представлені твори як старшокласників, так і учнів молодших класів.

Автори кращих робіт будуть нагороджені цінними подарунками.

Ю. ІВАЩЕНКО, директор Кіровоградської дитячої художньої школи.

«ВОГНИК» ВЧИТЕЛІВ

У Кіровоградському районному Будинку культури відбувся «Вогник» молодого вчителя.

Вечір відкрила директор місцевої заочної середньої школи О. І. Ліпунцова. Потім чергували свої виступи старші викладачі і їх молодші колеги.

В перервах лунали дзвінки пісні, майстерно виконані аматорами районного Будинку культури. За настроєм вечора ретельно слідували ведучі Любов Незіда та Костянтин Богданов.

З словом-вітанням на «Вогник» виступив завідуючий Кіровоградським райвно М. М. Войналович.

А. КРОЙТЕР.

МЕЛІОРАЦІЯ — СПРАВА РУК МОЛОДИХ

В Долинське районне об'єднання «Сільгосптехніка» Віктор Якубішин прийшов рік тому, нісая закінчення середньої школи. Комсомолець вчився професії електрика у свого вчителя інженера-енергетика Миколи Чернушенка.

Зараз Віктор працює самостійно, обслуговує всі майстерні районного об'єднання.

На знімку: електрик комсомолець В. ЯКУБІШИН.

Фото В. КОВПАКА.

Секретаріат ЦК ЛКСМУ України та колегія Міністерства меліорації і водного господарства УРСР прийняли спільну постанову про підсумки соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів будівельних організацій, які споруджують осушувальні системи, за IV квартал 1968 року та роз-

гортання цього змагання на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна та 50-річчя ЛКСМУ. Переможцями визнано комсомольсько-молодіжні колективи пересувної механізованої колонії № 100 тресту «Поліссяводбуд» та будівельно-монтажного управління № 77 тресту «Західводбуд».

НАЗИВАЮТЬ КРАЩИХ

Рік тому Павло Швець повернувся з армії в рідне село. Дехто з хлопців подався до міста, а Павло завітав до колгоспу.

Після того не одну з нелегких шоферських доріг вимірив комсомолец Павло Швець. А нещодавно, висловлюючи високу довіру комсомольцю, односельчани висунули його кандидатом у депутати сільської Ради. Кандидатами в депутати односельчани запропонували також комсомольця, бригадира ферми Аллу Сидоренко, молодих колгоспників Надію Мерещенко і Клаву Прокопчук.

В. БОНДАРЕНКО, заступник голови Березниської сільської Ради Кіровоградського району.

ВИЙДЕМО ВСІ! ВИЙДЕМО ВСІ!

Від іскор Великого почину

РОВЕСНИКІВ З ДЕПО МОСКВА-СОРТУВАЛЬНА ПІДТРИМУЄМО

Робітники депо Москва-Сортувальна виступили в «Комсомольській правді» із закликом відзначити 50-річчя Великого почину всесоюзним ювілейним комсомольсько-молодіжним суботником. 12 квітня 1919 року в цьому депо відбувся перший комуністичний суботник, в якому В. І. Ленін побачив фактичний початок комунізму, могутній важіль підвищення продуктивності праці. Комуністичне ставлення до праці, до життя знайшло свій дальший розвиток у русі ударників і бригад комуністичної праці, який теж зародився в депо Москва-Сортувальна. Цей рух, народжений від іскор Великого почину, став всенародним.

Сьогодні онуки московських залізничників звертаються до комсомольців і молоді країни вийти всім, як один, 12 квітня, в день 50-річчя Великого почину, на суботник, відзначити його безкорисливою працею на будовах, в цехах, лабораторіях. Хай в цей день будуть посажені нові парки, сади, сквери, хай наші вулиці стануть святковими! Хай нові тонни металополу здадуть комсомольці і піонери, хай кожен віддасть кілька годин безоплатної праці на користь суспільству!

Бюро Кіровоградського обкому ЛКСМУ обговорило звернення молодих робітників депо Москва-Сортувальна і закликло комсомольців і молодь області вийти 12 квітня цього року на всесоюзний суботник.

Першими в області москвичів підтримали курсанти Кіровоградської школи вищої льотної підготовки цивільної авіації.

НАШОМУ поколінню випало велике щастя жити в знаменний час, коли

вся країна готується гідно зустріти 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Курсанти нашої школи теж стали на ленінську вахту. Надаючи великого значення трудовому вихованню комсомольців і молоді, ми підтримуємо заклик ровесників із депо Москва-Сортувальна відзначити 50-річчя Великого почину всесоюзним комсомольським суботником.

12 квітня цього року весь колектив нашої школи вийде на об'єкти і дільниці міських будов і своєю самовідданою працею покаже свою політичну зрілість і вірність революційним, трудовим традиціям нашого народу. Кошти, які ми заробимо в цей день, ми перерахуємо у фонд солідарності.

Першими в нашій школі підтримали москвичів комсомольці підрозділу, де командиром Ф. Колесников. На своїх зборах комсомольці зобов'язалися до цього дня підвищити успішність, взяти активну участь у проведенні ленінського заліку і 12 квітня вийти на найважчу дільницю.

Комсомольська організація ШВЛП закликає всіх комсомольців і молодь міста та області широко підтримати патріотичне починання робітників депо Москва-Сортувальна і в день 50-річчя Великого почину всім вийти на всесоюзний комсомольський суботник.

За дорученням колективу ШВЛП:

М. ТАРАСЕНКО — секретар парткому, В. ЄФИМОВ — курсант, О. АНТРОПОВ — курсант, Л. КОТЛЯРЕВСЬКИЙ — секретар комсомольської організації.

Хроніка КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

НА ПЛЕЧІ МАШИН

Бюро Кіровоградського обкому ЛКСМУ та обласне об'єднання «Сільгосптехніка» прийняли спільну постанову про підсумки соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних механізованих загонів «Сільгосптехніки» в 1968 році, яка відзначає, що переважна більшість механізованих загонів домоглися в минулому році значних успіхів у виконанні робіт. В цілому по області річний план механізованих робіт виконано на 105 процентів.

Затверджено також умови змагання механізованих загонів у 1969 році. Постановою зобов'язано райкоми, міськкоми ЛКСМУ, районні об'єднання та відділення «Сільгосптехніки» активно включитися в ці змагання, провести збори молодих механізаторів, на яких обговорити та затвердити соціалістичні зобов'язання.

СВОЯ КОМСОМОЛЬСЬКА. Кілька років тому при Новоархангельській районній газеті «Колос» створено по-

зитативний відділ комсомольського життя. Його склад затверджено на бюро райкому ЛКСМУ. Раз на місяць в газеті з'являються сторінки, які розповідають про досвід комсомольських організацій, про кращих молодих виробничників, про трудові будні механізаторів, тваринників, про навчання і дозвілля студентів.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — НАШІ ПЛАНИ

Відбувся пленум Головного райкому РК ЛКСМУ, який розглянув питання «Про завдання комсомольських організацій району по виконанню рішень жовтневого (1968 р.) Пленуму ЦК КПРС та листопадового Пленуму ЦК КП України» та затвердив заходи райкому комсомолу по виконанні Постанови ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМУ та завдання комуністичного виховання молоді».

«Плани партії — наші плани» — така основна думка була у виступах комсомольців, які діяли на пленумі, розповідали про успіхи молодих головників, про свої трудові здобутки.

• НАШ КОНКУРС

ТРИПТИХ

Загиблomu солдатом Григорію Сліпченку присвячуЮ АВТОР.

Заклякда ніч, дріма в озимині. Прошли віки, як сонце відпало. Від тиші можна вже осатаніть. Життя від нас назавсім відшуралося.

Давно обидва кров'ю підплавив. В обох осколках труди розпиралі. Жегіло все в міжзоряність імли... Ми з другом від поришень помирали.

Останній подих слав я до небес. Востаннє бачив зірку золотую... А тільки з пелюха того в воякря, А друг перетворився на статую...

І я прийшов до нього на покати. Щоб пам'яттю поганити бронзи в віні. І замість голосу стрічає бронзи дзвін І тяжка скорбота на його обличчя.

Та віч без спірки, Наспів нас діляла. Тебе поставив на п'єдесталі. Мене життям безпекою наділяла, й одним осколком поміж ребер а сталі.

В наш час чудесних днів перебивати не треба.

Тепер би тільки жить тобі, трудитись, як снід, Ти так хотів, щоб сні... що не родився від тебе, Продовжив ваш хоробрый, добрий ріа.

Не дорікай, що мое серце б'ється в грудях — Ділявся долі наспів, що кому. Я не забуду, пі, що віддзвін бронзовулая Тобі дістався навіки одному.

Від землі

Я народився в Кам'яниці. В селі, Що за районом майже не відоме. Там перший крок ступив в по землі,

Там вперше хліб побачив на столі, І де б не жинв, то там в завжди дома.

Мое село левадами багате. Балками тягнеться. Коли це, хто розгріб?

Рядами сходяться до центру білі хати. У нас земля — такої пошукати! Там чорнозем, хоч маж бери на хліб,

Забий кілов у семаю і будь невен, Забудь про нього, хай йому журба! А навесні, дивиси, проросте він. Споглянеш: гілку вигнало на червень, А через кілька літ уже верба!

Зайди в село і завітай до хати. Напиться з дороги попроси. Ти вилещ, як уміють тут вітати! Чужа людина, наче рідна мати, Як дорогого гостя пригостить.

За тим газдини, вшвиш рушника, Того, що дівою ще вишила квітками, Призначно піде до погрібника, І ледь холодного, густого молока Подасть патружешими, ширими руками.

З усмішкою подасть і не за плату. Не закінсь про неї, боже лбав! А то розгніваеш, бо рада — чим багата, П душа, як добра, тепла хата, А ти до неї гостем завітай.

І. ШАПОВАЛ.

ВАРТОВІ СВЯТИНЬ

Друга звітно-виборна конференція обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури

Приміщення Центрального лекторію товариства «Знання» ледве змогло вмістити всіх делегатів та гостей, що прибули на конференцію з усіх куточків степової Кіровоградщини.

З доповіддю виступив голова Кіровоградської обласної організації товариства охорони пам'яток історії та культури А. П. Бойчук. Він розповів, що в містах і районах області проведена велика робота по виявленню нових імен героїв боротьби за владу Рад і увічненню їх пам'яті, по упорядкуванню існуючих пам'яток.

В області відкрито 16 народних музеїв, 78 музейних кімнат, понад 200 куточків бойової та трудової слави. Тільки за останні роки споруджено понад 550 монументальних пам'яток на могиллах полеглих воїнів та партизанів, встановлено меморіальні дошки в містах, зв'язаних з історико-революційними подіями. Проведено необхідні реставраційні роботи на 82 братських могилках, споруджено 17 меморіальних комплексів, встановлено 520 плит з іменами загиблих воїнів та 123 обеліски і пам'ятники воїнам-землякам.

Проте доповідь відзначив, що в ряді районних організацій низький рівень організації роботи, не виконуються плани охоплення індивідуальним членством трудящих. Вузьким місцем в роботі є діяльність науково-методичних секцій, громадських інспекцій по охороні пам'яток історії та культури.

В обговоренні доповіді виступили О. І. Микитенко, редактор журналу «Мистецтво», представник Українського республіканського товариства, члени товариства тт. Комлеа, Проскаченко, Шарій та інші.

В роботі конференції взяв участь і виступив з промовою завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому КП України О. К. Піскунов.

На конференції обрано правління обласної організації товариства та його президію. Головою президії обрано А. П. Бойчука, проєктора педінституту імені О. С. Пушкіна, заступниками — О. Ф. Нагорного, директора обласного держархіву та О. Т. Іванченка, заступника начальника обласного управління культури, відповідальним секретарем обрано О. С. Бокотвицького.

В. МАРЧЕВА,
референт обласної організації товариства охорони пам'яток історії та культури.

«ЛЮБИТЬ книгу, вона полегшить вам життя, по-дружньому допоможе розібратися в розмаїтій бурхливій плутанині думок, почуттів, подій, вона навчить вас поважати людину і сами: себе, вона окрилює розум і серце, почуття любові до світу, до людини», — писав наш улюблений письменник Олексій Максимович Горький.

Донести книгу до кожної сім'ї, стати порадиником, що читати, створити домашню бібліотеку допомагають працівники бібліотек, книжкових магазинів, а також великий громадський актив, серед якого — люди різних професій і різного віку: робітники, колгоспники, лікарі, студенти і учні, комсомольські активісти і піонери. Їх об'єднує любов до книг.

1968 рік — рік ювілею Ленінського комсомолу, і комсомольські організації області особливу увагу приділяли пропаганді літератури по історії Ленінського комсомолу. Значна кількість серед розповсюджених примірників — твори Володимира Ілліча Леніна та книги про вождя. В області стало традицією проводити місячники, декади, тижні книги.

Кращих результатів у розповсюдженні літератури серед населення домоглися комсомольські та піонерські організації Маловисіського, Добровеличківського, Новоархангельського, Олександрійського районів та міста Олександрії.

КОМСОМОЛЬСЬКІ та піонерські організації Петрівського району проводили місячники, декади та тижні по пропаганді та розповсюдженню книги, разом з працівниками книжкових магазинів організували виставки-продажі книг, книжкові лотереї, присвячені знаменним датам в житті нашої країни. Переможцями змагань у райо-

ні стали комсомольці та молодь радгоспу «П'ятихатський», які розповсюдили літератури на тисячу карбованців.

Із року в рік показує приклад хорошої роботи по розповсюдженню книги Добровеличківський район, який нагороджено за 1967 рік Перехідним Червоним Прапором обкому ЛКСМУ та правління обласної спілки. Райкомом комсомолу були розроблені умови соціалістичного змагання серед комсомольських організацій та піонерських дружин, в яких була передбачена велика робота по пропаганді та розповсюдженню видань В. І. Леніна. В школах створені шкільні кооперативи «Юні друзі книги», організувалися літературні вечори, читачькі конференції, лотереї. Характерно те, що книги продавались безпосередньо на робочих місцях.

Іде діяльна підготовка до відзначення 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Книгу Леніна — в кожну сім'ю» — під таким девізом проходить пропаганда ленінської теоретичної спадщини серед населення Добровеличківського району.

В Олександрійському районі працюють сімнадцять кооперативів «Друзі книги», чотири народних кіоски, з них два — без продавця. В селищах Новий Празі, Олександрії, Червоно-Кам'яні проведено книжкові базари і лотереї. Кращий розповсюджував району — Таміла Матвієнко, завідуюча кіоском при районному комсомолу. Вона сама розповсюдила літератури на 1470 карбованців. Значна кількість — твори В. І. Леніна.

ДЛЯ багатьох юнаків і дівчат Новоархангельського району важливим комсомольським дорученням стала пропаганда книги. Райком комсомолу, районний відділ культури і працівники книжко-

„Ми відкривали Маркса кожний том“

ЯКЩО У КНИГИ — ТИСЯЧІ ДРУЗІВ

вої торгівлі провели читачькі конференції «50 років ВЛКСМ», «Значчя книги в комуністичному будівництві». Проведено тематичні вечори по обговоренню книг письменників-земляків В. Козаченка та П. Байдебурі.

У місті Олександрії працює вісім народних кіосків, вісімнадцять шкільних кооперативів, близько трьохсот громадських розповсюджувачів книги. У практику роботи комітетів комсомолу та працівників книжкової торгівлі ввійшли такі цікаві форми роботи як літературні вечори, вечори поезії, читачькі конференції, зустрічі по-куточків і читачів книг з письменниками.

НЕСХОДАВНО підведено підсумки соціалістичного змагання серед районних та міських комсомольських організацій по пропаганді та розповсюдженню літератури за 1968 рік. Перше місце серед районних комсомольських організацій присуджене Маловисіській районній комсомольській організації (секретар райкому ЛКСМУ О. Крючок) з врученням обкому ЛКСМУ і правління області грамоти та грошової премії.

друге місце — Добровеличківській районній комсомольській організації (секретар РК ЛКСМУ М. Красковський) з врученням Почесної грамоти обкому ЛКСМУ та грошової премії, третє місце присуджене Новоархангельській районній комсомольській організації (секретар райкому ЛКСМУ Р. Онищенко) з врученням Почесної грамоти обкому ЛКСМУ та грошової премії. Серед міських комсомольських організацій перше місце присуджене Олександрійській міській комсомольській організації (секретар МК ЛКСМУ І. Урицький). Цю організацію відзначено Почесною грамотою обкому ЛКСМУ та цінним подарунком. Почесними грамотами обкому ЛКСМУ та грошовими преміями нагороджені окремі первинні комсомольські організації та кращі громадські розповсюджувачі книги.

Вся робота комсомольських та піонерських організацій по пропаганді та розповсюдженню книг серед населення зараз повинна проходити під девізом: «Книгу В. І. Леніна — в кожну сім'ю».

Т. ЛЯШЕВСЬКА,
секретар обкому ЛКСМУ.

Молоді хлібороби області підтримали починання комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району та колективу комсомольсько-молодіжного молочно-тваринницької ферми з колгоспу «Мир» Гайворонського району. В артілі «Комуніст» Новоміргородського району ініціатором створення комсомольсько-молодіжного колективу на МТФ стали комсомолька Галина СКОЧКО, завідуюча фермою комуніст Раїса ПОНОМАРЕНКО та секретар комсомольської організації колгоспу Андрій МАГАН (на фото зліва направо).
Фото П. МАЛІЄВА.

Піонер — молодший брат

ІНІЦІАТИВУ ПОДАЄ СЕКРЕТАР

Ні для кого не секрет, що робота з піонерами — робота незвичайна. Незвичайна своєю гамірливістю, пошуком. Звісно, все це можна здійснити, коли з піонерами буде працювати не лише піонервожата, а й комітет комсомолу, старшокласники.

Я говорю про це тому, що не уявляю своєї роботи, якби не допомагали мені шефи. А шефи наші — всі комсомольці школи. Вони повністю відповідають за своїх підопічних. Але особливо хочеться відзначити комсомольську групу першого десятиго класу. Вона невгамовна се-

ред своїх піонерських загонів і груп. І піонерам аж ніяк не сумно з ними.

Вітя Пазинич розуміє з ними нові танці. Саша Писменніков навчає грати в шахи та проводить змагання між ланками. Світлана Лебедина допомагає організувати і проводити клуби веселих і вигадливих, збори загонів.

Крім колективних вожатих, в загонах працюють вожаті-інструктори. Дуже люблять їх піонери першого і другого йтих класів. Та і як не любити. Ці дві Ліди — Фатовенко і Хворостина — завжди знаходять вільну хвилину для своїх підшефних. Немає такого дня, щоб Ліди не принесли в загін нову пісню, нову гру чи нову книжку.

Наші піонери знають, що головне їх завдання — добре вчитись. Але комітет комсомолу і це питання взяв під контроль. Разом з радою піонерської дружини він створив в кожному класі консультативні пункти, групи взаємодопомоги. Невстигаючих піонерів викликають не тільки на засідання ради дружини, а й на засідання комітету комсомолу.

Члени комітету разом з начальником «Комсомольського прожектора» Віктором Пазиничем проводять рейди по піонерських загонах, а потім випускають

листок «Так навчаються ваші діти».

Зараз, коли всі готуються до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, наші шефи працюють з подвійною енергією. Комсомольці-секретори Валя Дяченко, Валя Кончина, Світлана Іванченко розробили цикл лекцій про дитячі та юнацькі роки, революційну діяльність вождя, «Ленін і музика», «Ленін в образотворчому мистецтві», «Ленін і діти».

Нашим піонерам дуже до душі припала воєнізована гра «Зірниця». Але я не знаю, чи захопила б вона усіх, якби не комсомольці-інструктори Володя Мартиненко, Микола Кричун. Це вони допомагають розібратися програв, оволодівати сигнальними знаками.

Те ж саме треба сказати і про технічну творчість. Тільки тут піонери допомагають комсомольцям у виготовленні стендів, макетів, ігор для дружинної ігровки.

А ініціативу всім хорошим справам подає секретар комсомольської організації школи Алла Груша.

РАЙСА ЄМЕЦЬ,
старша піонервожата Олександрійської середньої школи 6.

ФЕЙЛЕТОН

У ТЕЛЕПАТІЮ та інші дива дехто не вірить. Спробуйте довести таким, що стіла чи стілець з доброго дерева візьмуть та й закрокують по кімнаті. Та що там якийсь спирітизм?! З

ОНИКІВСЬКИЙ КОЛОРИТ

Едуардом Васильовичем трапилось так, чому він довго назву підшукував. Не будемо випробувати терпіння читача, скажемо коротко: в Онкіївському сільськогосподарському профтехучилищі № 7 з'явилась речі взяли на себе функції вихователя. Вийшов якийсь директор із своєї кімнати та й зупинився. Стояв отак, зачарований краєвидом. Бо в справді в мальовничому місці розташоване училище. Одним краєм подіря його торкається ставка, іншим — виходить у

степ неозорий. Під зеленою шапкою смєрек училища нагадує скоріше будинок відпочинку, ніж учбовий заклад.

Раптом... Після цього слова читач завжди чекає чогось незвичайного. А трапилось ось що. В шумі смєрек вчувся Едуарду Васильовичу тоненький голосок:

«— Ми, Едуарде Васильовичу, найперші ваші помічники. Це ми зароджуємо в душах вихованців почуття краси, нотат до благородного.»

«— Помічники! — розсердився Едуард Васильович. — А в училищі добра половина учнів із заниженою поведінкою!»

«— А то вже не ми винюємо тому», — чи смєрки прошепотіли, чи вчулося так директору училища.

Тоді хто ж? Це питання — як гвіздок. Вирішила проаналізувати стан речей і таки доконалися, де ж причина поганой поведінки і низької успішності більшої частини учнів. Сів та й замислився. Коли (знову

раптом!) захрилів водопровідний кран. Едуард Васильович ринув круть-верть — нема води. Стоять хлопці, пальцями очі подрирають.

«— Черговий! — гукає директор. Не чути чергового.»

«— Комендант! — нема й таксо. Так і пішли майбутні механізатори в дальнюю. «І все ж це не причина, — міркує Едуард Васильович. — На білоручок вони знавсья, чи що? Он хай посідають на трактори...»

Міркуючи так, подався в їдальню. Подивився, думає, може, їх там черговують. Недарма ж кажуть про тях, хто порушує норми, що не поні з жиру біється. Заглянув в одну тарілку, в іншу. Ні, супець прозорий, дво тарілки п'ядно. На друге — чай. Від такої їжі з жиру біється не будеш.

Переглянув меню за кілька тижнів. Все вірно: суп та чай. Інколи — суні і молоко.

«— Молоко вилучити! — дав розпорядження. Так де ж та в біса причина? Кроче Е. В. Горький до іншого житлового корпусу. «Суп — чай, сун — чай», — поринув сніг під ногами. Відкинув рядиш при поході (учні повисли, щоб снігу не нанесло), поглянув — нічого

особливого. Рядиш — не навіть крає. Не відірвуться від сільських традицій, а традиції набуваються потом і кров'ю, не можна їх руйнувати. Крім аського іншого, — враження сільського колориту.

Дірка в стелі? Воно трохи неестетично, але знову ж придумано не Едуардом Васильовичем. Це наші предки робили такі дірки в стелях, щоб дим виходив. Правда, у гуртожитку зараз парове опалення, але ж предків шанувати треба.

Отже, нема причини. Не будеш же вважати причиною обдерті стіни в клубі, відсутність читального залу, недостатність для учнів побутової кімнати, недокурки в кімнатах...

Сказати б, викладачі і вихователі не виховують... Виховують! Програма читається...

Так, може, причина в поганому конігенті?

Погортан томик А. С. Макарєнка. «А-а!», — сказав, зрозумівши зв'язок між обставинами, в яких виховуються учні, і наслідками виховання.

А радна на дверях залишив: колорит! Маловисіський район.

Змагаються університети культури

Більш як 750 тисяч слухачів уосконалюють свої знання в університетах культури. Нові завдання, що стоять перед цими закладами, визначено в Постанові ЦК КПРС «Про поліпшення роботи народних університетів». Розв'язати основні з них покликаний асоційований огляд народних університетів культури, оголошений Міністерством культури СРСР на відзначення 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Огляд відбуватиметься в лютого 1969 року по квітень 1970 року в народних університетах культури. Його неможливо, а також викладачі, лектори, активісти будуть нагороджені грамотами Міністерства культури СРСР і ЦК профспілки працівників культури і значком «За відмінну роботу».

В. ШАРІЙ.

СПІВАЄ
ВАЛЕНТИНА
ПАЮХІНА

Її аплодували в сільських клубах, в Палацах культури. Співачку вітали робітники і хлібороби. Не раз Валентина Паюхіна захоплювала своїм голосом телеглядача.

В репертуарі солістки обласної філармонії — пісні композиторів-класиків, твори радянських митців. А найбільше Валентина любить українську народну пісню.

Фото В. КОВПАКА.

Леонід ТЕНДЮК

Злагоджено й дружно б'ється металеве серце корабля. Сотні тисяч миль у нього за кілем, а скільки ще доведеться подолати! І Ерік Гуртовенко, мрійливо глянувши за борт на спінену голубинь води, складає такі рядки: А за кормом лягають хвилі.

І хто їх злічить? Хіба альбатроси. Що правда, то правда, альбатроси од нас не відстають — чорними демонами виснуть вони над щоглами. І я їх завжди зустрічаю першим, коли вдосвіта заступаю на вахту. О, ця досвітня вахта! І хто її прозвав аллодієською — тобто найвідповідальнішою і найкращою? Що найвідповідальніша — не запережую, а щодо другого визначення — не можу погодитись. Руки мої набрякли від утоми (був аврал, і ми цілісний день поралися в першому трюмі: складала брестет, переставляли корабельні вантажі), а тепер, коли всі так солодко сплять, доведеться до восьмої ранку бути за кормом. Що значить стояти стерновим — знає лише той, хто працював на морі. Скажу відразу: це не милування красою, не тільки захоплення ранковою свіжістю і барвистими спалахами сухої блакитки. За мілью миль — лягається зрада, і треба з точністю до одного градуса тримати судно за заданим маршрутом, і треба пильно стежити за горизонтом, чи не забуване десь там зустрічний корабель, чи не вималюється в імлістою морозі незвідний берег... І ми — на чатах. Напівтепла холова рубка. Фосфорично відсвічують компаси, кортушка репегера. Та ось до рубки входить вахтовий, і кризь відчинені двері падає смуга світла, горосолозо розрізає темряву, і тенер ніткіше окреслюються всі ці мудрі прилади: локатор, компас, радіонавігаційне причадалля, що з такою точністю допомагає людині прокладати дорогу в океані.

Як нестерпно пече сонце! Повітря напоєне млістими випарами океану, доволало — мертва тиша. Це екваторіальні води, місяць, куди ніколи не проникає вітер. А корабель з кошим дном все ближче до півдня, злишшаючи позаду цю розпечену водичку пустелю. Чим більше віддаляємося від екватора, стає вітряніше. Тут, у Південній півкулі Землі, дмує вітри південно-східного напрямку, що зветься пасатами. Не вітри, а ласкавий вогонь, що не обпікає, а лише голубить. Пасати для моряка — вірада: вони несуть прохолоду. За часів же парусного флоту, взагалі, були рятівними, надимаючи вітрила.

Ми лавіруємо між численними кораловими рифами і невеличкими вулканічними островами і йдемо дорогою Джеймса Кука — відкривача цих берегів. Несподівано, за якихось десять миль, раптом, ніби з води, підводяться стрункостанні палми, біліють коралові миски. Атол Мануае. Неповторно його шукав японці доставили астрономічну експедицію. «Витязь» лягає в дрейф. Чекаємо, що підпливуть остров'яни.

На хвилях заколихався невеличкий човен. У ньому кілька бронзовитих маорійців. Вони піднімаються до нас на борт. Частуємо українським борщем, хлібом. Ідуть, але через силу: видно, не звичні до такої страви, бо їхній харч — кокосове молоко, копра, манго, папайя.

Своїм човном нам пристають до берега відмовляють: ми були на острові Саваїті, чого доброго, могли привезти звідин жука-коророда — шкідника кокосової пальми. На Мануае ж кокосових пальм — гай. А пальма, як відомо, годувальниця остров'ян.

Погоджуємося переправлятися човнами тубільців.

Уже другий день причаляють до нас остров'яни. Вони беруть на свої човни по кілька мильників і — на берег! Вивантажено лише десять ящиків з науковим обладнанням, а всього їх — двісті. Якщо й надалі працюватимемо такими темпами, то — прощай, сонячне затемнення!

З хвилі на хвилю море бурляло маленького Ралонезійського човна. Разом з остров'янами веслуємо скільки є сил. Наближаємося до бар'єрного рифу — океанської безодні, що раптом піднімається. Її покриває кількаметровий товща води, а далі — скам'янілий вал з відмерлих коралів і черепашок. Цей вал — фундамент, на якому тримається острівце — невеличка цятка тверді в розбурханому океанському безмежжі. Є в цьому валі лише один прохід. З великим ризиком по ньому можна дістатися на острів.

Мабуть, жодна земля світу не знає такої кількості божества, як береги Океанії. Ну, хоч би й про цей прохід у бар'єрному рифі. У сиву давнину брати-остров'яни Матірека і Еруї з Гаваї вирушили на пошуки судола, що лежить далеко на півдні. Напівміфічні герої дісталися до островів, що нині носить ім'я Кука. Тамтешній племена вороже поставилися до пришельців. Тоді Еруї, проіривши прохід у бар'єрному рифі, висадився і внищив усіх тубільців.

Як тільки ми наблизилися до проходу в кораловому рифі, хлопцеві-маорієць стрікнув у воду. Дістав кінець мотузки, що вложився за човном, потягнув до себе. Ногами намацав дно. Значить почалася мілина. Тому всі теж стрибалимо у воду. Підштовхуємо човна, тягнемо за манільський кінець. А океан люте, він тут найбільше виявляє своє свавілля. Та вже берег! Уклоні тобі, земле. За довгі дні і ночі плавання як засмували за тобою. На східному мисі, що гострою врізається в широку лагуну, табір радянської астрономічної експедиції. Мов крила чайок, біліють намети. Звалено в купу всіляке господарське манаття. В небо націлено довгі труби — дерев'яні чохлаи від телескопів. У глибині острова, за мисом — пальмовий гай. В затінку дерев вазуються соріхи. Остров'яни водять нас у тропічних хащах, частують прохолодним кокосовим молоком, приносять копров, сирюю вимоченою в кислому розчині рибу.

(Далі буде).

Продовження. Початок в газеті за 1, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 25, 27 лютого і 1 березня.

Вільний від роботи час, за словами К. Маркса, — це простір для розвитку здібностей... З переходом на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними цього простору у нас побільшало, відповідно зросло можливість для гармонійного розвитку людини.

Та чи завжди молоді люди задоволені своїм вихідним? Як комсомольські організації дбають про культурний відпочинок членів Спілки? Наскільки вдало поєднуються форми використання вільного часу, що сприяють духовному розвитку людини, з активними формами (спорт, туризм і т. д.), що необхідні для відновлення витрачених у процесі трудової діяльності сил?

Такі питання було обговорено за круглим столом «Молодого комунара» в місті Помічній. У розмові взяли участь секретар вузлого комітету комсомолу Анатолій Гуртовий, інструктор Добровіличківського райкому КП України Микола Васильович Цьома, голова вузлого комітету добровільного спортивного товариства «Локомотив» Анатолій Максимов, начальник штабу міських народних дружин Василь Матвійович Корнієнко, інспектор дитячої кімнати міліції Клавдія Тимофіївна Козакова, голова правління клубу залізничників Петро Барішников, комсомолець з 1924 року, колишній голова правління клубу залізничників, нині пенсіонер Василь Іванович Аксьонов.

Турбота про те, щоб кожний трудянин мів культурно-просвітний вихідний, стала поштою до пошуків і знахідок масових форм відпочинку. У помічянців це — комсомольські п'ятничні, суботні вечори великої програми. Звичайно, крім традиційних вечорів зустрічей Молоді з героями борні і прайці, спортивних турнірів і змагань.

Анатолій ГУРТОВИЙ: — Комсомольські п'ятничні — це своєрідні тематичні вечори в клубі залізничників, де можна послухати лекцію і цікаву розповідь досвідченої людини, подивитись виступи учасників художньої самодіяльності і самому вийти на сцену з пісню чи танцем.

Такі п'ятничні готують позмірно першій комсомольській організації.

Петро БАРИШНИКОВ: — Суботні вечори відпочинку теж разом з правлінням клубу готували позмірно всі колек-

тивні підприємств і установ вузла. Так, наприклад, ігри, атракціони, виступи художньої самодіяльності на один суботній вечір готували працівники, і в першу чергу молоді, матеріального складу, відділу робітничого постачання, дитячого садка № 13, а наступний — робітники локомотивного депо і складу палива.

На суботні вечори на площу біля

Міська радіогазета теж мало пропагує культурний відпочинок. Думається, що вузловий комітет комсомолу міг і повинен був давно організувати в цій газеті спеціальні молодіжні випуски, вичити комсомольців на кращі приклади.

В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОМУ відпочинку молоді клуб, як і бібліотека, займає чільне місце. Досить сказати, що в минулому році в клубі побувало, за неповними даними, на лекціях 7100 чоловік, на спектаклях —

кві Зіп'яцького відділення залізничної, до якого належить наш вузол, виділяв нам гроші на будівництво плавального басейну. Помічянці висловилися за те, що з басейном можна зачекати, а в першу чергу слід спорудити Палац спорту. З цієї думкою у відділенні неможливо погодитись, але зміни поки що ніяких немає.

Цілком слушні зауваження. Думається, що керівництво Одесько-Кишинівської залізничної прислухається до них. Та варто комсомольським активістам поміркувати і над тим, як краще організувати спортивну роботу при наявних можливостях.

— Палац спорту потрібний, це безсумнівно. Але чи вірно це, що шкільні спортивні зали пустують вечорами? — сказав електромеханік дистанції сигналізації і зв'язку Володимир Ковальчук, коли ми з ним бесідували про дозвілля. — Чому б їх не орендувати для робітничої молоді?

А дійсно, чому б? **В БЕСІДІ** за круглим столом значну увагу приділено організації дозвілля підлітків, школярів.

К. Т. КОЗАКОВА: — У нас немає соціальних причин для злочинів і правопорушень. Якщо так звазі «важкі» діти чинять правопорушення, то це лише тому, що ми їх погано виховали, не захищали цивілізованими способами.

Віктор П. кілька разів тікав від батьків. Коли я почала допитувати, в чому ж причина, відповів, що дома його б'ють, у школі ляють за погані оцінки. Побесідувала раз, вдруге. Тепер Віктор сам приходив до дитячої кімнати, допомагає мені в роботі.

У шкільних гуртках «важкі» діти, як правило, участі не беруть. Будинку піонерів чи Будинку технічної творчості у місті немає. Так чим же їм займатися у вільний час? Думаємо організувати при дитячій кімнаті містичні радіотехнічний і фотогурток, але прайшення для роботи поки що немає.

У РЕЗУЛЬТАТІ економічної реформи підприємства мають кращі, ніж раніше, умови забезпечувати матеріальними коштами вирішення проблем дозвілля. Але інколи трапляється так, що і гроші є, а придбати потрібні речі не вдається.

М. В. ЦЬОМА: — В локомотивному депо є 92 тисячі карбованців на соціально-культурні потреби, а гітару для учасників художньої самодіяльності ніде не дістати. За гітарку не можна, а по перерахунку де ж її вартість? Коли ми зустрілися з секретарем партійної організації локомотивного депо І. Г. Березовським, то він підтвердив, що не дійсно так, і висловив думку, що доречно мати б спеціалізований магазин для художньої самодіяльності. Замовляю — і будь ласка, одержуй баян чи гітару, черв'ячки чи костюм для виступу. Це було б здорово!

Бесіду провів В. ЦВЯХ, спеціор «Молодого комунара».

ПРОБЛЕМИ
ВІДПОЧИНКУ
Круглий стіл „Молодого
комунара“ в Помічній

клубу обиралися 400-500 чоловік, а то й до тисячі. Починали о півночі вечора, а закінчували о десятій чи о пів на одиннадцяту. В програмі — атракціони, лотерея, концерт, пісні, танці. З настанням холода такі вечори, на жаль, стають неможливими.

Позаминулої неділі відбулося свято зими. В цей день Помічня напоїлася піснями і танцями. Дівчаті дівчачки на баских трюках, дівчачками розсиналися сміх молодих, які каталися на санках, перетягували канат, ласували гарячими млинцями.

Анатолій МАКСИМОВ: — Нещодавно закінчився шаховий турнір у локомотивному депо. Зустрічі за шахівницею стали традицією і на інших підприємствах.

Коли мороз скував ставок, сотні молодих стали на ковзани. Було людно на катку у вечірні години в період робочого тижня, а особливо у вихідні дні.

В. І. АКСЬОНОВ: — Користується популярністю улюблений альманах старшокласників «Подвіг». Послухати розповіді про трудові і бойові подвиги земляків, аустриєць з учасниками Великої Вітчизняної війни, з передовиками виробничого прикладу не лише школярів, а й молоді робітники.

Перелік добрих справ можна продовжити. Але й претензій до вузлого комітету комсомолу, до керівних організацій теж вимало. Останнім часом нерегулярно проводяться комсомольські п'ятничні, чому не чини в клубі «інтелектуальні», радіогазети, що так оперативно знайомила із досягненнями трудящих вузла, повідомляла про новини екрана і естради.

понад дванадцять тисяч, на різних вечорах — близько шестидесяти тисяч. І цілком справедливо претензії керівників клубу до профспілкової організації залізничної (клуб же профспілковий!), що умови роботи, м'яко кажучи, не зовсім нормальні, щоб забезпечити запиту залізничників вузла.

Анатолій ГУРТОВИЙ: — В клубі працюють гуртки духової та естрадної музики, драматичний. А кімнат для репетицій немає. Клуб малий, треба добудувати, розширяти.

З АКТИВНИХ форм відпочинку в помічянців найбільш у пошані спорт. Підприємства багато зробили для поліпшення матеріальної бази. Колектив комуністичної праці локомотивного депо, наприклад, має свій стадіон, волейбольний і баскетбольний майданчики, майданчик ручного м'яча, комплекс спортивних снарядів. Лише в минулому році тут витрачено на розвиток спорту більше тисячі карбованців. Але...

Анатолій МАКСИМОВ: — Вкрай необхідний спортзал на вузлі, без нього важко, особливо в зимовий час, алде ніде тренуватися. Спортсмени з локомотивного депо користуються спортзалом підшефної школи. А як бути іншим? **Петро БАРИШНИКОВ:** — Комітет профспілки залізнич-

СВІТ
ЮРІЯ ОЛЕСІ
До 70-річчя від дня народження

Юрій Карлович Олеша — російський радянський письменник — народився в Єлисаветграді в 1899 році в сім'ї чиновника. Вчився в Новоросійському університеті в місті Одесі. Літературну діяльність Юрій Карлович почав у 1918 році. Свої перші кроки в літературі Ю. Олеша робив в Одесі, де в той час активно працювала група російських і українських письменників. В літературному гуртку «Потоки Октябра» зустрічалися Е. Барятинський, С. Кірсанов, Тетяна Теге, Юрій Олеша і Іван Микитенко. Серед книг цього гуртка вже після революції знайдено дві невеличкі брошури-агіт'єси Ю. Олеші «Чобітки палські» —

мійські пролетарські» (1921) і «Слово і діло» (1922). Письменник насправді першим у ті роки в українській літературі звернувся до гострої теми. П'єси з'явилися в газеті «Селянська правда» і розповіли про допомогу трудящих України голодуючим братам Поволжя. Наступні сторінки творчої біографії Ю. Олеші — створення віршованих фейлетонів, що публікувалися в газеті «Гудок» під псевдонімом Зубило. Цей півніс примушував здригнутися браконьєрів, прогульщиків, невдах...

Письменницьким дебютом Ю. Олеші прийнято вважати роман «Залдрість», опублікований в 1927 році. Але за кілька років до цього уривками вже складався роман-казка «Три товстуни». Боротьба народу проти трьох товстунів — ця алегорія, народжена революційною дійсністю, була зрозуміла і дітям. Олеша — лірик і романтик. «Романтика — музична річ, і над нею не варто сміятись» — запевняв він в новелі «Вішнева кісточка» (1929). Він створив романтичний світ, змалювавши його своїми фарбами, наповнивши трюм світла і тіні, відчуттям простору. На сторінках своїх книжок наш земляк створив особливий, неповторний світ — світ Юрія Олеші, який не спутаєш ні з яким іншим.

Продовження. Початок в газеті за 1, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 25, 27 лютого і 1 березня.

ФУТБОЛ

Перемога на «Маракані»

РЮ-де-ЖАНЕ Й Р О. (ТАРС). Свій перший матч у Бразилії футболісти збірної СРСР, які роблять турне по Південній Америці, провели на стадіоні «Маракана», де перемогли відому команду «Васко-да-Гама» — 1:0.

Після перерви Хмельницький забив гол, але арбітр його не зарахував, побачивши положення поза грою. У другому таймі одну з швидких комбінацій завершив Бишовець.

Найкращими гравцями зустрічі були Шестерньов, Мунтян, Бишовець і бразилець Бріто. Збірна СРСР виступала в такому складі: Пшеничничков, Пономарьов, Шестерньов, Капличний, Дзодзуашвілі, Чумаков, Мунтян, Еськов, Гершкович (Метрелі), Бишовець (Сахаров), Хмельницький.

ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

ГОЛОВНИЙ МАРШРУТ

ТІ, хто загляне на карту області, цікавиться кожним знаком кожного лінійки. Од берегів Станутинця до блакитної стрічки Південного Бугу знаходяться цікаві місця, які треба захоплювати. Ти думав про архітектурні пам'ятники минулого. Тут же спогляди про подвиги в минулу війну.

Тебе цікавить все, чим славиться наша Кіровоградщина... І ти думаєш про мандрівку.

Мабуть, ліхто з 150 тисяч кіровоградців, які торік були в туристських походах по території області і поїздах по країні, не жалкує, що вирушив у мандрівку.

СОБІЛІВНО задоволені країні хлібороби, робітники, студенти та чоловічі Кіровоградщини, яким пощастило по туристських путівках у туристсько-екскурсійному поїзді «Кіровоград» в січні та лютому цього року побувати в містах-героях — Москві, Ленінграді, Києві. Понабуті враження застигли в місцях, зв'язаних з життям і діяльністю Володимира Ілліча Леніна, пам'ятники давнини і недалекого минулого.

А скільки захоплюючого, цікавого торік принесли молодим кіровоградцям походи по місцях революційної боротьби і трудові справи радянських людей! Рева кавалерійського партизанського з'єднання генерал-майора М. І. Наумова, дії партизанських загонів з'єднання ім. К. Е. Ворошилова, трудові саєва Героїв Соціалістичної Праці — т. Гітадова, Бобка, Шайфера, Мельниченка — хіба це не приклад для наслідування тим, хто сьогодні стає на шлях самостійного життя?

Багато незабутих і досі невідомих сторінок слави вискреслили пі-

лері і школярі — червоні сподвижники. І ось знову визначені маршрути. Незабаром ще 4 комфортабельних туристських поїзди відправляться з Кіровограда. Перший з них приїде в свої куле, понад 400 кіровоградців і 3 квітня рушить до міст-героїв — Севастополя, Москви, Ленінграда і Києва. Іншим поїздам наші земляки рушать у міста, де жив і працював Володимир Ілліч Ленін.

РОЗРОБЛЕНО 29 цікавих маршрутів для тих, хто у вихідні дні бажає мандрувати по області. Турністські екскурсії приведуть їх у дельтапарк «Веселі Боковенці» в селі Розувівку Олександрійського району, в село Демінуку — батьківщину земляка Великої Вітчизняної війни, двічі Героя Радянського Союзу О. Мазуренка, в місто комсомольської слави Кремес.

З 1 січня цього року, крім Кіровоградського екскурсійного бюро, відкрито таке ж бюро в Кремесі. Було працювати наші філіал в Олександрії. В цьому році відкриті нові маршрути.

А як бути, коли у людині час обмежений і маршрут, обраний нею, довгий? В такому разі турист може скористатися системою «Автогон». Представляючи талони, мандрівник пересуватиметься на будь-якому транспорті (крім спеціального). Контує така книжка всього одні карбованець, а проїхати з нею можна 500 кілометрів.

Нинішнього року в області працюватиме понад 50 оздоровчо-туристських таборів, баз, будинки членивців та рибальск. Триватиме також всесоюзний похід по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. І вже зараз багато юнаків і дівчат мріють про той час, коли стануть учасниками республіканського і Всесоюзного мандрівних переможців цього року.

В. ТВЕРДОСТІП, голова обласної ради по туризму.

ВЕДЕ ОЛЕКСАНДР БОЯР

На поденникові батальйоні лизинків Косівської середньої школи паніс: «Досвід батьків у бою і труді — наш дорого-цінний».

каз». Визу на обкладинці оригінальний малюнок. Тут зображений компас, поруч — лінійка, гвинтівка. А над всім цим — сонячна засліпена дорога.

Очолить батальйон лизинків учитель фізкультури Косівської школи Олександр Миколайович Бояр. Ного заступник — дев'ятикласник Сергій Чернов. Зв'язківці команди — Наталя Козенко, санінструктор — Люба Литвин.

Школярі вже влаштували два рази військову гру. Тривали заняття, на яких спортсмени учились користуватися протизагом, «ратували» потерпілих під час хуртовини. Змагалися стрільці. Цікавою була мандрівка, під час якої члени батальйону набували навичок правильного орієнтування на місцевості. І, звичайно, в школі тепер знають, хто серед юнаків та дівчат кращий лизиник.

Микола КРИБЕНКО, командир батальйону «Снігового десанту».

КЛИЧЕ „ОЛІМПІЙСЬКА ВЕСНА“

НОВІ СТАРТИ ШКОЛЯРІВ

Успішно почали спортивний рік школярі області. Під час зимових канікул та після них юнаки й дівчата взяли участь у змаганнях на першість області з шахок, рукою м'яча, баскетболу, волейболу. Змагалися юні хокеїсти, лизинки.

І ось юні спортсмени чекають нові старты. А вже в нинішньому році проводиться ВСЕСОЮЗНИ ЗМАГАННЯ ПІОНЕРСЬКИХ ДРУЖИН З ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО ЧОТИРИБОРСТВА «ДРУЖБА», ВСЕСОЮЗНИ ЗМАГАННЯ ШКОЛЯРІВ з легкої атлетики, «ОЛІМПІЙСЬКА ВЕСНА» і ВСЕСОЮЗНИ ПІОНЕРСЬКІ ГРИ з шахок.

Всі ці змагання влаштовуватимуться в три етапи: перший — масові змагання в піонерських дружинах (березень—квітень), другий — змагання в містах і районах (травень), третій — Всесоюзні фінальні змагання з чотириборства «Дружба», — з 17 по 21 червня в м. Клайпеді; «Олімпійська весна» — з 23 по 26 червня в м. Ярославлі; заключний етап змагань шахквістів з 1 по 12 серпня в м. Біллі.

У змаганнях «Дружба» можуть взяти участь хлопчики та дівчатка 1955, 1956, 1957, 1958 років народження. Склад команди другого і третього етапів: 6 хлопчиків і 6 дівчаток 1955—1956 років народження.

До програми змагань «Дружба» включено: біг на 60 метрів; стрибки в довжину з розбігу; стрибки у висоту з розбігу; метання м'яча (вага м'яча 150 грамів).

В «Олімпійській весні» візьмуть участь юнаки та дівчата 1952—1954 років народження. Програма цих змагань така: для юнаків — біг на 100 метрів, біг на 800 метрів, стрибки в довжину, стрибки у висоту, штовхання ядра; для дівчат — біг на 100 метрів, біг на 400 метрів, стрибки у висоту і довжину, штовхання ядра.

В команду піонерської дружини шахквістів слід включати 4 піонерів (3 хлопчики і 1 дівчинку).

Організація проведення цих змагань покладається на відділ народної освіти, комітети по фізичній культурі і спорту. В цій справі мають взяти участь і комсомольські активісти.

Отже, юні друзі, готуйтеся до стартів якнайкраще. І ваш фініш буде щасливим.

М. БЕЛІН, інструктор обласного комітету по фізичній культурі і спорту.

ДО ЗВИТЯЖЦІВ

Раніше були шкільні прогулянки. У вихідні дні збиралися старовласники Навівайківської школи, брали з собою ліжко і вирушали в село, щоб добре відпочити.

А ось школярі згуртувалися в загін «Снігового десанту». До його складу ввійшли кращі спортсмени, хлопці та дівчата, які найкраще підготовлені до далекої дороги. Перший маршрут навівайківських учнів — в село Табанове. В дорозі спортсмени вчили орієнтування на місцевості, прагнули засвоїти всі «операції» туриста. А в Табановому — зустріч з Степаном Сергійовичем Скрипником — братом П. Скрипника, Героя-прикордонника, який захищав Брестську фортецю. Відбулась розмова про подвиг Петра Сергійовича, його товаришів. Школярі переглянули листи П. Скрипника, давні фотографії, зробили записи в своїх щоденниках.

А коли повертались у своє село — вшанували кращого лизинка загону.

Тепер навівайківські школярі вирішили побувати в Голочацькому лісі, там, де тримали бот партизанів-наумівців з гітлерівцями. Учні сподіваються побувати в усіх колишніх воїнських районах, на грудях в яких красується Золота Зірка Героя Радянського Союзу.

Г. ПЕТРЕНКО, секретар райкому комсомолу. Головацький район.

ВСЕ „ЗОЛОТО“ У ЗЛАТОПОЛІ

НА ЗНІМКАХ:

Анатолій Чуприна врятує здобув звання чемпіона області на дистанції 10 кілометрів.

Учні Златопільського зоотехнікуму з перехідним кубком обирали ДССТ «Колос».

Тренер команди Д. Ф. Лебідь. На дистанції він фіксував на півку біг спортсменів, щоб потім аналізувати правильну ходу лизинків. Фото П. МАЛЕЄВА.

ВЖЕ СТАЛО традицією в Новомиргороді влаштовувати наймасовіші поєдинки серед сільських спортсменів області. Цього разу новомиргородці були свідками обласних змагань з лизинго-го спорту серед спортсменів навчальних закладів Міністерства сільського господарства УРСР, профрай працівників сільського господарства та заготівель, ДССТ «Колос».

У командному та особистому заліках на дистанції 10—15 кілометрів (серед чоловіків) і 3 — 5 кілометрів (серед жінок) брали участь спортсмени всіх районів області. Як і в попередні роки, більшість нагород дісталася спортсменам Златопільського зоотехнікуму (Новомиргородський район). Друге місце в командному заліку вибороли спортсмени Бобринського, третє — Компанішківського районів.

В особистому заліку чемпіонами стали новомиргородці: Микола Гриндіва (на дистанції 15 кілометрів), Анатолій Чуприна (10 кілометрів), Марія Зайва (5 кілометрів), Тамара Пономаренко (3 кілометри).

РЕДАКТОР В. ПОГРІБНИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБЛАВТОУЧКОМБІНАТ ПРОДОВЖУЄ НАБІР

НА ЧОТИРИМІСЯЧНІ КУРСИ ШОФЕРІВ І АВТОСЛЮСАРІВ

Юнаки і дівчата, що мають освіту не нижче семи класів. Навчання безплатне, зарахованам на курси виплачується стипендія.

За довідками звертатися в Облавтоучкомбінат (вулиця Острівського, 6) і його автошколи в містах Олександрії, Новоукраїнці, Новомиргороді, Ульяновці, Долинській.

ДИРЕКЦІЯ КОМБІНАТУ.

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 4 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — Документальний фільм «Де шумить Паліботська пуща». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 8 класу. «Електромагнітні явища». (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Вісник з того світу». (Кіровоград). 17.30 — «111, Комуністичний...». (К). 17.40 — «Ми робітники скляного». (Миколаїв). 18.00 — «Людина і закон». Тележурнал. (Кіровоград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. «Політекономія соціалізму». В. І. Ленін «Державна і революція». Передача перша. (М). 19.00 — Чемпіонат світу з фігурного катання. (М). 20.00 — «Вісник з того світу». Художній фільм. (Кіровоград). 21.35 — О. Арбузов — «Місто на світлиці». Вистава Львівського театру юного глядача. (Львів).

Друга програма. 20.00 — Телевізійні вісті. (К). 20.35 — Концерт артистів оперети. (К).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

СЕРЕДА, 5 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — «Білий континент». Документальний фільм «Де шумить Паліботська пуща». (К). 11.35 — Шкільний екран. Суспільствознавство для учнів 10 класу. «Соціальна структура радянського суспільства». (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Люди з фургонів». (Кіровоград). 16.40 — «Герой серед нас». Тележурнал. (Одеса). 17.00 — На приз «Голубий дельфін». Тележурнал з навівання. (Київ — Львів). 18.00 — «Воспитання». Концерт для жінок. (Кіровоград). 18.30 — Дитячі тележурнали «Пролісок». (Кіровоград). 19.25 — Експериментальна кобзарова програма Миколаївського телебачення. (К). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Наше колонаження. (Кіровоград). 21.20 — «Люди з фургонів». Художній фільм. (Кіровоград).

Друга програма. 18.00 — «Ось він — колишній третій...». (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.35 — «Тінем Лейна». (Дніпропетровськ). 22.15 — «Можливо, мила в Вижинці». (Чернівці).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 5 березня. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — Документальний фільм «Де шумить Паліботська пуща». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 8 класу. (К). 12.10 — Художній фільм «Вертикаль». 17.30 — «111, Комуністичний...». (К). 17.40 — «Ми робітники скляного». 18.00 — Для школярів. «Квант». (К). 19.00 — Чемпіонат світу з фігурного катання. (К). 20.00 — Телевізійні вісті. (К). 20.35 — «Нам'ята, земля».

ЧЕТВЕР, 6 березня. 10.00 — Телевізійні вісті. (М). 10.15 — Для дітей. «Чудеса природи». (М). 10.30 — М. Геллер. «Життя починає бути». Тележурнал. (М). 11.30 — Для школярів. «Кожурський п'ятак мільйонів». (Польща). 12.30 — Телевізійні вісті. (К). 12.40 — Художній фільм «Хочу вирити». 17.05 — «Ой весно студентська». Концерт. (Дніпропетровськ). 17.55 — Для дітей. «Зірочка». (К). 18.25 — Телевізійні вісті. (К). 18.45 — Художній фільм «Сестри». (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Телефільм «Солярис». 11 серія. 22.50 — Естрадинний концерт. (Львів).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефон: секретаріату — 29-33-35, відділу пропаганди — 29-33-66, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

БК 00676. Індекс 01197. Зам. № 1055. Тираж 50.000